

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE QUAN LA REALITAT SUPERA LA FICCIÓ

POSTGRAU D'IL·LUSTRACIÓ PER A PUBLICACIONS INFANTILS I JUVENILS. CURS 2008-09

Luis Anaya, Elena Arán, María José Arce, Marta Biel, Gisela Bohórquez, Paula Bossio, Mario Cárdenas, Sara Diego, Camila Fernández, July Fernández, Juliana De Freitas, Joan Garcia, Vicky Gómez, Marisol Leal, Esther López, Cristina Maya, Nora Millán, Anna Miró, Margarita Palacios, Sergi Portela, Larissa Ribeiro, Iván Sala, Taline Schubach, Marta Serrano, Mercè Tous, Richard Zela

18 gener de 2010

Presentació a càrrec de Gabriela Rubio, coordinadora del postgrau d'il·lustració per a publicacions infantils i juvenils d'Eina, i pascal Humbert, grafista, bibliòfil, formador i difusor del llibre il·lustrat infantil.

Hi ha diversos mites sobre la creació artística que m'agrada qüestionar. El primer parla de la creativitat com una capacitat restringida a uns quants éssers, triats entre els triats, en els misteris dels quals no podrà aprofundir ningú que no estigui tocat pel do diví. Jo, en canvi, penso que la capacitat per crear està tan estesa i és tan innata com la d'anar en bicicleta... Evidentment, no tothom acabarà fent-ho com una estrella del circ Ringling! Però, qui ha vist un nadó que es posi dempeus i comenci a pedalar en el seu tricicle, tot d'una? És clar que, per treure-li el millor profit, cal treballar-se la creativitat, cal dedicar-li temps i esforç: unir les velles peces per obtenir resultats (aparentment) nous i sorprenents, és una cosa que s'aconsegueix amb pràctica i hores de baralles amb aquesta particular bicicleta nostra que és la realitat.

Un segon mite tendeix a considerar la imaginació una facultat lliure, desvinculada de tot i sense lligams. Però no ho és! Hem de mantenir la imaginació allunyada de les accepcions més deplorables de la seva germanastra, la fantasia. La imaginació és la facultat que tenim de representar, en la pròpia ment, coses reals o inexistentes, materials o ideals. I com es pot fer això sense una matèria primera (la realitat) a partir de la qual modelar les idees? La imaginació és un instrument del coneixement. Sense imaginació, no hi pot haver anàlisi, ni anticipació, ni projecció. Sense imaginació, no hi ha pensament ni es poden generar noves idees.

Per acabar, un tercer mite situa el buf de les muses com a font de qualsevol alè artístic. O, dit d'una altra manera, aquest mite ens parla de la inspiració com d'un detonant vagament màgic de la creació artística. Però qualsevol persona que hagi treballat un dia rere l'altre il·lustrant articles de premsa, portades de llibres, exercicis de matemàtiques o qualsevol altra cosa que hem d'il·lustrar els il·lustradors, sap que no hi ha cap recepta millor per superar el bloqueig que recórrer a la documentació. En altres paraules, que ens hem de concentrar en la realitat per continuar treballant. La realitat, a més de contenir les mostres més radicals de l'absurditat, la bellesa, el que és rocambolesc, el que és fantàstic i l'estupidesa, és la base de la nostra creativitat, de la nostra imaginació i de qualsevol inspiració possible. Des de la síntesi fins a la caricatura, passant per la il·lustració de textos literaris o qualsevol altra disciplina narrativa, la realitat és i sempre serà la base de la nostra feina. Supera la ficció. Ens guia cap a un destí professional que pot arribar a estar més enllà, inclús, del què havíem somiat.

Gabriela Rubio
Coordinadora del postgrau